

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného **Š. S. pre pokus obzvlášť závažného zločinu podvodu** podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí 12. marca 2014 v Bratislave sťažnosť prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 28. februára 2014, sp. zn. Tp 37/2013, a takto

r o z h o d o l :

- I.** Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté rozhodnutie sa zrušuje v celom rozsahu.
- II.** Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. **lehota trvania väzby sa u obvineného Š. S., nar. X. v Š., trvale bytom L., štátneho príslušníka Spolkovej republiky Nemecko, t.č. vo výkone väzby v ÚVV Banská Bystrica, p r e d l ť u j e do 31. mája 2014.**
- III.** Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, uznesením z 28. februára 2014, sp. zn. Tp 37/2013, na podklade žiadosti obvineného Š. S. o prepustenie z väzby na slobodu a návrhu prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na predĺženie lehoty trvania väzby u obvineného Š. S. rozhodol tak, že:

I. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu obvineného Š. S. vyhovel a prepustil ho z väzby na slobodu.

II. Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. lehotu trvania väzby u obvineného Š. S. nepredĺžil.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bezprostredne po vyhlásení uznesenia priamo do zápisnice o výsluchu sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti prokurátor poukazoval na to, že predmetná trestná vec je nielen dôkazne, ale aj skutkovo pomerne náročná. Námietka súdu o nemožnosti zistiť, kedy bol znalecký posudok znaleckej organizácie Expertízneho a edukačného inštitútu+ vypracovaný, je neopodstatnená, nakoľko uvedená informácia sa nachádza na str. 163 ZP č. 6/2013 vypracovaného uvedenou organizáciou. V súvislosti s týmto znaleckým posudkom považoval za potrebné zdôrazniť, že išlo o odborné posudzovanie jedinečnej a v bankovom systéme Slovenskej republiky netradičnej transakcie „Server to Server“, pričom na základe požiadaviek znalcov boli vyšetrovateľom dopĺňané podklady na vypracovanie znaleckého posudku, čo sa v konečnom dôsledku premietlo aj v dĺžke trvania vypracovania posudku.

Rovnako posudok vypracovaný znaleckou organizáciou Z., s.r.o., bol vypracovaný 27. decembra 2013, čo je zrejmé na strane 42 ZP č. 629/2013 a v ten istý deň bol predložený vyšetrovateľovi. V súvislosti s vypracovaním uvedeného znaleckého posudku poukazoval na to, že znalci dňa 7. novembra 2013 komunikovali s vyšetrovateľom, ktorého informovali o problémoch a obtiažnosti sťahovania údajov, v dôsledku čoho nebol pôvodný termín na vypracovanie dodržaný.

Pokiaľ ide o prekladateľa Ing. J. K., tento bol do konania pribratý opatreniami z 12. júna 2013, 12. augusta 2013 a 20. decembra 2013, pričom mu boli postupne predkladané na preloženie listinné dôkazy. Nevyhnutným predpokladom vykonania výsluchov a konfrontácií bolo predchádzajúce podanie znaleckých posudkov a prekladov. Ak súd poukazoval na výsluchy dvoch svedkýň vykonané 11. decembra 2013 ako časovo a obsahovo nenáročné úkony, išlo o zjednodušenie veci na základe dvoch náhodne vybratých výsluchov.

Prokurátor pritom poukazoval na dĺžku konania jednotlivých výsluchov, napr. u obvineného S. či svedkyne M. (kde každý trval od 4 do 6 hodín).

Ak súd považoval za nezrozumiteľnú argumentáciu na ďalšie predĺženie väzby aj výsluch svedka Š. s odôvodnením, že jeho výsluch prokurátor uvádzal už v návrhu na predĺženie lehoty väzby z novembra 2013, prokurátor poukazoval na to, že sa nejedná o osobu A. Š., ale o P. Š., ktorého po prvýkrát vo svojej výpovedi spomenul obvinený S. až 27. januára 2014. Táto osoba bol následne predvolaná na výsluch 13. februára 2014 a potom na 27. februára 2014, nakoľko sa však P. Š. ospravedlnil pre služobné povinnosti v Českej republike, bol jeho výsluch naplánovaný na 5. marca 2014.

Čo sa týka výsledkov právnej pomoci poskytnutej justičnými orgánmi Rakúskej republiky, prokurátor po telefonickej dohode s prekladateľkou osobne prevzal vyhotovený preklad 27. februára 2014, teda 19 pracovných dní od prevzatia opatrenia, čo nemožno považovať za neprimerane dlhú dobu.

Ďalej poukazoval na to, že po podaní návrhu na predĺženie lehoty väzby boli ešte vypočutí svedkovia JUDr. L. Š. a R. P. (27. februára 2014) a bola doručená odpoveď z T., a.s., na dožiadanie vyšetrovateľa z 28. januára 2014. Po vypočutí svedka P. Š. 5. marca 2014 bude považované vyšetrovanie za skončené a bude možné prikročiť k vykonaniu úkonov podľa § 208 Tr. por.

V predĺženej lehote väzby (do 31. marca 2014) teda nebolo možné reálne prípravné konanie skončiť, s ohľadom na primeranú lehotu na preštudovanie spisu ako aj spracovanie a prípravu obžaloby.

Nakoľko dôvody preventívnej väzby u obvineného naďalej trvajú, prokurátor navrhol, aby najvyšší súd podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vo veci sám rozhodol tak, že žiadosť obvineného o prepustenie z väzby zamietne a lehotu trvania väzby u obvineného Š. S. predĺži v súlade s návrhom prokurátora z 21. februára 2014.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Obvinený Š. S. je v posudzovanej veci trestne stíhaný na základe uznesenia vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej jednotky finančnej polície, expositúra Stred v Banskej Bystrici, z 15. mája 2013, ČVS: PPZ-475/NKA-FP-ST-2013 o vznesení obvinenia, pretože je podozrivý zo spáchania **pokusú obzvlášť závažného zločinu podvodu formou spolupáchateľstva** podľa § 20, § 14 ods. 1, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnom uznesení.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo 17. mája 2013, sp. zn. Tp 37/2013, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. mája 2013, sp. zn. 4 Tost 17/2013, bol obvinený vzatý do väzby z dôvodu uvedenom v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pričom väzba u obvineného začala plynúť 14. mája 2013 od 15.00 hod a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 19. novembra 2013, sp. zn. Tp 37/2013, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2013, sp. zn. 6 Tost 36/2013, bola obvinenému predĺžená lehota trvania väzby do 31. marca 2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-475/NKA-FP-ST-2013, a spisu, sp. zn. Tp 37/2013, dospel k záveru, že sudca pre prípravné konanie pri rozhodovaní o návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na predĺženie lehoty väzby u obvineného a žiadosti obvineného o prepustenie na slobodu nepostupoval správne.

Najvyšší súd konštatoval, že bola dodržaná požiadavka vyplývajúca s ustanovenia § 76 ods. 2 Tr. por., podľa ktorej je prokurátor povinný podať návrh na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní najneskôr 20 pracovných dní pred jej uplynutím. Zistil, že návrh na predĺženie lehoty väzby bol podaný na Špecializovaný trestný súd 21. februára 2014, teda včas.

Pri rozhodovaní o dôvodnosti predĺženia lehoty väzby mal najvyšší súd na zreteli aj ustanovenie § 76 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého môže väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom trvať len nevyhnutný čas. Vychádzal aj z ustanovenia § 79 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú aj naďalej, resp. či sa zmenili, pričom sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a tiež pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, rovnako ako súd prvého stupňa, že trestné stíhanie obvineného pre skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie sa vedie dôvodne. Dopusial' nazhromaždené dôkazy odôvodňujú podozrenie, že obvinený sa mal dopustiť skutku a tento skutok vykazuje znaky trestného činu, za ktorý mu bolo vznesené obvinenie.

Okrem podozrenia ako jednej z materiálnych podmienok väzby je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka, a to existencia väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na uznesenie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 28. februára 2014, sp. zn. Tp 37/2013, kde tento v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne uviedol konkrétne skutočnosti, pre ktoré považoval väzobný dôvod upravený v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. za opodstatnený. Najvyšší súd si závery súdu prvého stupňa osvojuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedený väzobný dôvod u obvineného naďalej trvá v nezmenenom rozsahu tak, ako bol už v predchádzajúcich

rozhodnutiach o väzbe špecifikovaný, pričom od posledného rozhodnutia žiadne podstatné zmeny v uvedenom smere nenastali. Dôvod preventívnej väzby je daný predovšetkým v samotnom konaní obvineného, ktorý sa opakovane, aj za pomoci ďalších osôb, domáhal pripísania sumy 1 mld. eur na účet spoločnosti F., s.r.o., vedený v Č. a.s., s úmyslom dosiahnuť realizáciu platieb vyhotovených a ním podpísaných prevodných príkazov na účty rôznych bánk v tuzemsku a v zahraničí. Uvedené konanie obvineného, ako aj ním zvolené postupy na dosiahnutie svojho cieľa odôvodňujú obavu, že obvinený by v prípade prepustenia z väzby na slobodu mohol pokračovať v trestnej činnosti, resp. by dokončil trestný čin, o ktorý sa pokúsil.

Z ustanovenia § 76 ods. 3 Tr. por. vyplýva, že na rozhodnutie o predĺžení lehoty trvania väzby – nad rámec základnej lehoty sa okrem vyššie uvedených všeobecných predpokladov pre vzatie do väzby (§ 71 Tr. por.) vyžaduje splnenie tiež ďalších dvoch materiálnych podmienok, a to že nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania.

Predmetná trestná vec je nielen dôkazne, ale aj skutkovo pomerne náročná, pričom obtiažnosť veci je daná už samotným charakterom stíhaného skutku, z čoho vyplýva aj časová náročnosť dokazovania. Avšak vyšetrovanie aj s poukazom na uvedené prebieha podľa názoru najvyššieho súdu plynule a plánovite, pričom v postupe orgánov činných v trestnom konaní najvyšší súd nezistil žiadne prieťahy.

Ako to vyplýva zo sťažnosti prokurátora, štádium prípravného konania je už v podstate na konci vyšetrovania, teda že po plánovanom výsluchu svedka P. Š. pristúpi vyšetrovateľ v zmysle § 208 Tr. por. k sprístupneniu spisu oprávneným osobám na preštudovanie a k následnému vypracovaniu príslušného návrhu pre prokurátora. S ohľadom na úkony, ktoré bolo potrebné vykonať však nebolo možné prípravné konanie ukončiť v rámci už raz predĺženej lehoty trvania väzby u obvineného, a to najmä pri zohľadnení primeranej lehoty na preštudovanie spisu v zmysle § 208 Tr. por., ako aj spracovanie a predloženie obžaloby (najmenej 20 pracovných dní pred uplynutím

lehoty väzby). Súčasne však prepustením obvineného Š. S. na slobodu reálne hrozí, že by bolo zmarené, resp. podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania.

S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania aj činnosť orgánov činných v trestnom konaní považuje najvyšší súd predĺženie lehoty väzby u obvineného do 31. mája 2014 za dostatočné na vykonanie potrebných úkonov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 12. marca 2014

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová